

MILITANCIA GREMIAL I QUALITAT LITERARIA Isidor Cònsul

La temporada se'ns ha abillat amb roba de nostàlgies i ha posat de moda espais de reflexió i d'anàlisi de la **Generació dels 70** motivada, en bona part, pels vint-i-cinc anys del llibre de Guillem-Jordi Graells i Oriol Pi de Cabanyes, La generació literària dels 70 (1971). El mes de gener, l'AELLC hi va dedicar unes sessions de debat i la Universitat Rovira i Virgili organitza, la setmana entrant, un col.loqui per a estudiar-la a la menuda.

La gràcia del pas del temps permet encarar-se desacomplexadament a una pregunta tan capciosa com la que demana: què ha donat fins ara aquesta generació? I la resposta ho té fàcil per destriar els aspectes vinculats a la creació d'uns altres que pertanyen al món de la sociologia literària. Comencem pels darrers: la **Generació dels 70** ha estat qui ha armat d'eficàcia la infraestructura gremial de la literatura catalana i en aquest sentit, la creació de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana (AELLC) i el relançament del Centre Català del PEN han estat empreses de defensa i difusió dels nostres autors, i de representació internacional de les lletres catalanes.

Molt relacionat amb aquest gremialisme cal comptar el repte de la professionalització, l'entrada a nous mercats de treball amb el guionatge i la traducció, el conreu de les literatures de gènere (amb la punta de llança d'**Ofèlia Dracs**) i l'enorme impuls de la literatura infantil i juvenil. Posats a mostrar una experiència més concreta, potser fóra oportú recordar la vida convulsa d'uns efímers **Llibres del Mall**, capaços, però, d'aglutinar la jove poesia dels setanta.

Pel que fa als aspectes de l'estricta creació literària, de la generació han sortit algunes de les veus de més talent i projecció que ara transiten la literatura catalana. Entre els entrevistats pel tàndem Graells-Pi hi ha noms tan difícils de discutir com Narcís Comadira, Francesc Parcerisas o Pere Gimferrer, al costat dels quals s'hi poden afegir, els que sortiren més tard, Jesús Moncada, Jaume Cabré, Quim Monzó, M. Mercè Marçal, Biel Mesquida, Antoni Marí, Maria Barbal i Miquel de Palol. Es una vàlua, finalment, reconeguda mesos enrere per una òptica no catalana: a Madrid, el desembre passat, dos Premis Nacionals del Ministeri de Cultura s'avançaren a festivar el sarau dels vint-i-cinc en els noms de Carme Riera i Josep M. Benet i Jornet, representants genuïns, tots dos, de la tropa generacional.

Isidor Cònsul